

ตกลงกันก่อนนะ!

ไม่อนุญาตให้นำ รูปภาพ ข้อความ เพียงบางส่วน หรือทั้งหมด ของเอกสารที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตนี้ ไปใช้เพื่อการค้าในเชิงพาณิชย์ทุกรูปแบบ โดยไม่ได้รับ อนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร จากเจ้าของลิขสิทธิ์ คือ “เอ๊ะคุณสตูดิโอ” ซะก่อน.....เท่านั้นแหละ!

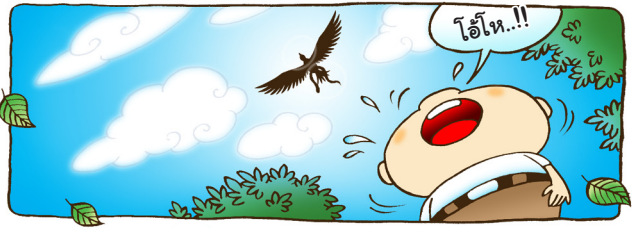
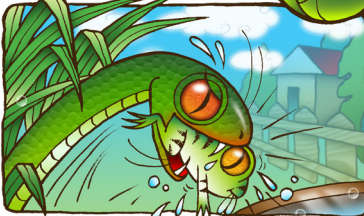
© Copyright, All Rights Reserved. Privacy Policy.



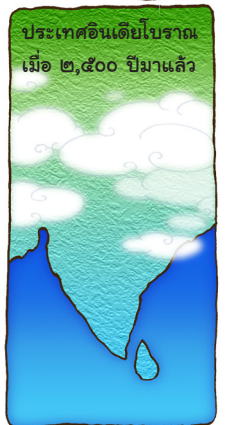


ยักษ์ยูน

ตอนพิเศษ การค้นพบ



“ห้วงโซ่อาหาร” ก็คือการอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติ ที่ สัตว์แต่ละชนิดดำรงชีวิต ด้วยอาศัยการกินต่อกันเป็นทอด ๆ แต่การมองเห็นนั้น... เป็นเพียงการมองแบบวิสัยโลกเท่านั้น... ยุ่น...เจ้ารู้มั๊ย ? ว่า..เหตุการณ์เช่นเดียวกันนี้ ได้จุดประกาย ความคิดที่ก่อให้เกิดมหาบุรุษมาแล้ว ตั้งแต่ครั้งโบราณกาล ข้าจะพาเจ้าย้อนกลับไป พบเหตุการณ์ในครั้งนั้น... ณ ประเทศอินเดียโบราณ ยังมีอาณาจักรเล็ก ๆ แห่ง หนึ่ง ปกครองด้วยกลุ่มชนที่เรียกตนเองว่า “ศากยะ” มีพระราชอาชื่อนามว่า “พระเจ้าสุทโธทนะ” พระองค์มี พระอัครมเหสีพระนามว่า “สิริมหามายา” ผู้ให้กำเนิดพระ กุมารนามว่า “สิทธัตถะ” นครซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งราชสำนัก ของพระองค์นั้นมีนามว่า “กรุงกบิลพัสดุ์”



วันหนึ่งพระกุมารน้อย เสด็จตามพระบิดามาประกอบพิธี "รั้งนังคัลมงคล" ซึ่งเป็นพิธีใหญ่ช่วงปลายฤดูร้อน ในขณะนั้นพระองค์ได้มีโอกาสอยู่เพียงลำพัง เพราะบรรดาพี่เลี้ยงพากันเพลิดเพลินอยู่กับพิธี จนลืมพระกุมารเสียสิ้น ด้วยพระโอรสเป็นเด็กฉลาดอย่างยิ่ง ทรงพอพระทัยที่จะหาเวลาคิดวิจัย ๆ จึงเสด็จดำเนินจนกระทั่งถึงต้นหญ้าใหญ่ใบดกร่มเย็นต้นหนึ่ง และได้ประทับนั่งสำรวมจิตให้ว่างจากอารมณ์ทั้งหลาย พระองค์ได้ทรงสังเกตความเคลื่อนไหวของนกแมลง และสัตว์นานาชนิดบริเวณนั้น พระองค์ทรงรู้สึกเกิดชอบตัวหนึ่ง ให้นกตัวจับกับแมลงตัวขณะเล็กน้อยก็เลยออกมาและจับกับกลิ้งกัน ในขณะที่กำลังทรงประหลาดใจอยู่นั้น เห็นยวตัวหนึ่งก็ตกลงมาจากฟ้าจับงตัวนั้นฉีกกินเป็นอาหาร



พระกุมารน้อยทรงพิจารณาเหตุการณ์นั้นอย่างลึกซึ้ง ก็ทรงมีความรู้สึกว่ สรรพสัตว์ทั้งหลายซึ่งล้วนแต่รักชีวิตของตนเหลือประมาณ กำลำต่อสู้อันตรายด้วยความลำบากยากเข็ญ เพื่อประโยชน์แก่ชีวิตของตนเอง พระองค์ทรงรำพึงว่า... ความทุกข์อันใหญ่หลวงกำลังครอบงำคนและสัตว์จำนวนมากอยู่ตลอดเวลา... ความสวยงามทั้งปวงในโลกนี้ ย่อมมีความโสมมแฝงอยู่



ทั้งที่พระองค์ยังทรงเยาว์วัยอยู่ ก็ได้มีพระทวยต้องลงสู่เหล็กแห่งความคิด จนกระทั่งหมดความรู้สึกต่อสิ่งทั้งหลาย หมดความรู้สึกต่อพระบิดา พิธีโกนและงานเลี้ยงอย่างเอิกเกริกในเวลานั้น พระองค์ทรงมีจิตตั้งแน่วเป็นสมาธิ ถึงขั้นที่เรียกกันทั่วไปในหมู่โยคีสมัยนั้นว่า "ปฐมฌาน" เมื่อพิธีสิ้นสุดลง บรรดาพี่เลี้ยงและผู้อารักขาได้ออกตามหา และพบพระองค์ประทับนั่งเฉียบราวกับรูปหินแก่สลักอยู่ภายใต้ต้นหญ้า จนต้องให้ความพยายามอยู่ครู่หนึ่ง จึงสามารถปลุกพระองค์ให้ทรงตื่นจากสมาธิได้สำเร็จ และพาเสด็จกลับวัง

ภายหลังเมื่อพระกุมารน้อยเจริญวัยเป็นหนุ่มจึงสละราชสมบัติออกบวชเพื่อแสวงหาวิธีดับทุกข์ จนในที่สุดพระองค์ได้ตรัสรู้เป็น "พระพุทธเจ้า" ศาสดาผู้วางรากฐานให้กับศาสนาพุทธ จนถึงปัจจุบัน

สนุกจังเลยครับพี่ยักษ์ คราวหน้า เลาให้ยุ่นฟังอีกนะ ได้ลิ...ยุ่นน้อย สหายข้า

สนุกมั๊ยครับ ? ถ้าเพื่อน ๆ อยากให้เจ้ายักษ์ พายูนไปท่องเที่ยวแสวงหาความรู้เรื่องอะไร ? อย่าลืมส่งอีเมลถึงผมได้เลยนะครับ ที่ akstudio@jitdrathanee.com

วันนี้ต้องจบเท่านี้ก่อนครับ บ้าย...บาย

